

forblive ved de angaaende de borgerlige Corps givne Lovbestemmelser med de enkelte Modificationer i Henseende til Indtrædelsestiden og Tjenesteaarene, der maatte blive en Folge af den indtraadte almindelige Børnepligt, dog at Livcorpset strax ophævedes og dets Mandskab behandlede som Stadens øvrige Indvaanere. Disse Indstillinger bleve ikke tiltraadte af Communalbestyrelsen; men Udvalget skjøner ikke mtere, end at den Sidste i det Væsentlige har re erveiende Grunde for sig.

Som Betingelse for at give en Lov som den omhandlede, der skulde kunne tilfredsstille de Fordringer, som bør gjøres, udkræves først og fremmest, at man i det Mindste tilnærmelsesviis maa kunne calculere Antallet af det Mandskab, hvoraf Borgervæbningen for Fremtiden vil komme til at bestaae. Uden at man er istand hertil, indsees det lettigen, at de væsentligste Dele af Loven enten slet ikke ville kunne gives eller ikke gives fyldestgjørende. Men, saalænge ingen Bestemmelser ere tagne med Hensyn til Armeens Organisation paa Fredsfod, vil en Calculé som den ovennævnte ikke kunne gjøres. Man savner navnlig nu Kundskab, om alt det unge Mandskab vil blive at vaabenøve og ansætte ved Hæren, eller om de givne Bestemmelser om Frilodder ville blive at anvende, og da i hvilket Omfang; heller ikke vides det nu, hvor stort et Antal af den nu tjenstgjørende Styrke under forandrede Forhold vil overgaae til Forstærkningen. Men de Regler, der i foransorte Henseender maatte blive givne, ville jo i en særdeles Grad influere paa Tilgangen til Borgervæbningen. Under en saadan Tingenes Tilstand maa Udvalget være af den Mening, at Lovens Affattelse bør opsættes, og at der i alt Fald ved enkelte midlertidige Bestemmelser, der muligen ad den administrative Vej ville være at give, bør raades Bod paa de Mangler, de forhaandenværende Omstændigheder maatte medføre. Man tillader sig derfor at indstille til Thinget, „at der for Tiden ikke gives nogen almindelig Lov angaaende Organisationen af Borgervæbningen i Kjøbenhavn“.

Da imidlertid Udkastet nu engang foreligger, og Thinget muligen i foransorte Henseender kunde have en fra Udvalgets forskjellig An-

skuelse, har man ikke troet at burde unddrage sig for, saavidt muligt, at behandle Udkastet; men, saafremt de tagne Bestemmelser ikke skulde befindes fyldestgjørende, maa dette finde sin Undskyldning i den paaberaabte Omstændighed.

Vi skulle da saaledes tillade os ved de enkelte Paragrapher at gjøre følgende Bemærkninger.

ad § 2.

Følge Loven af 12te Febr. 1849 § 40 skal Borgervæbningen under sædvanlige Forhold staae under den civile Øvrigheds Overbefaling, og i det Communalbestyrelsen forelagte Udkast fastsættes, at Væbningen i Regelen staaer under Stadens borgerlige Øvrighed og Justitsministerens Overbefaling, hvortil Væbningen i det Thinget forelagte Udkast alene er underlagt Justitsministeren, sandsynligviis fordi det er anseet uhensigtsmæssigt, at Væbningen underlægges to Autoriteter. Medens nu Udvalgets Fleertal har troet at burde holde sig til Udkastet, har en Minoritet, Kirk og Glensborg, formeent, at Stadens Magistrat bør have Overbefalingen over Væbningen, dog at Sammes Beslutninger, naar de af Kongen skulle sanctioneres, skulle forelægges Allerhøiøst samme gjennem Indenrigsministeriet, som den Magistraten overordnede Autoritet. Herfor taler formeentligen Sagens Natur, idet Tjenesten ved de borgerlige Corps væsentligen betragtes som en Communalbyrde til Overholdelse af den indre Orden og Sikkerhed i Staden, uden Hensyn til Børnepligten, og det hele Communalvæsen og hvad deraf resulterer ikke skjønes at burde undrages Magistratens Omraade, ligesom denne jo med Hensyn til Væbningens oeconomiske Anliggender har den afgjørende Myndighed. En Bestemmelse som den, Udkastet indeholder, forekommer det Minoriteten ikke bidrager til at give Hovedstadens Magistrat den Anseelse, den vistnok tilkommer, og at en Myndighed som den heromhandlede er paa sit rette Sted hos Byens Øvrighed, synes ogsaa at have foresvævet det tidligere Udkasts Concipist. Forsaavidt det maatte indvendes, at uoploselige Conflictter under overordentlige Forhold vilde kunne indtræde, naar Minoritetens Mening toges tilfølge, bemærkes, at enhver Betænkelse, hentet fra denne Betragtning, und-